

Welkom
bij de
Rode Morgen
op zondag
10 januari 2010
voor een
receptie
voor het
nieuwe jaar!

We nodigen u van harte uit op de nieuwjaarsreceptie op zondag 10 januari 2010, voor een feestelijke start van een nieuw jaar van strijd voor het socialisme en een beter bestaan. Om met elkaar van gedachten te wisselen over acties en activiteiten in 2010. We hopen u in het pand van de Rode Morgen in Rotterdam te ontmoeten en u een gelukkig en strijdbaar nieuw jaar te wensen! De deuren zijn vanaf 16.00 uur geopend en u bent van harte welkom om te luisteren naar muziek, cabaret, toespraakjes, om mee te discussiëren en om te komen eten en drinken!

Bij de Rode Morgen, Cronjéstraat 41 in Rotterdam op zondag 10 januari 2010 - vanaf 16.00 uur

Bezoekadres:

Cronjéstraat 41
Rotterdam-Zuid

Zondags 14.00-16.00 uur
E-mail: dvl@rodemorgen.nl
Telefoon: 010-4199054

Kijk op: www.rodemorgen.nl
Steunbijdragen:
bankrekening 4428359

Neem een abonnement op de **Rode Morgen**

Wil je eens in de vier weken lezen over de klassenstrijd in Nederland en andere landen? Dat kan!

Vul onderstaande bon in:

- 0 proefabonnement (drie nummers gratis)
- 0 jaarabonnement € 6,80
- 0 steunabo €11,35

Naam

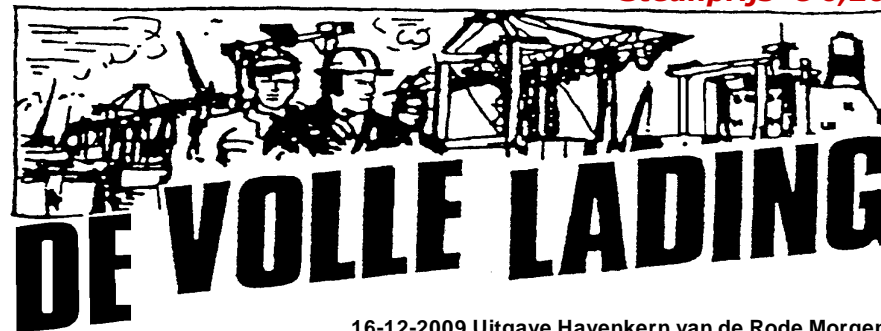
Adres

Plaats

Bedrijf

Invullen, uitknippen en opsturen naar: Rode Morgen, Postbus 51245, 3007 GE Rotterdam

Steunprijs € 0,20

16-12-2009 Uitgave Havenkern van de Rode Morgen

Hoe verder na de AOW-acties van 21 november?

Het was druk op de Rotterdamse Coolingsingel op 21 november. Jong en oud, gekleurd en blank, in vakbondsprotest tegen de verhoging van de AOW-leeftijd. Wie zijn oor te luisteren legde die hoorde dat het protest niet alleen tegen de bezuinigingen op de AOW was gericht, maar ook op de nog bezuinigingsplannen die de regering aan het voorbereiden is. Het spandoek van de Rode Morgen voor verlaging van de AOW-leeftijd naar 60 jaar werd met veel instemming begroet: 'Dan is het mooi geweest, dan kan je nog wat anders doen'. Er was niet alleen onvrede over de regeringsplannen, er was ook onvrede over de manier waarop de vakbondsleiding het verzet organiseert: 'Waarom niet één grote landelijk-

ke demonstratie?', 'Waarom geen stakingen tegen de regeringsplannen?'

Waar de vakbondstop het hoofd buigt...

Naast 'vergrijzing' wordt ook de crisis als argument voor bezuinigen op de AOW gebruikt. De

economische crisis heeft overal ter wereld de staatsbegrotingen uit evenwicht geslagen. Niet alleen omdat er minder belastinggeld binnen komt, maar vooral omdat in de crisis alle monopoliebedrijven met verdubbelde inzet roven uit de staatsbegroting. Steun voor de financiële sector, de automobielsector, de bouwbedrijven: de rij is eindeloos en de bedragen zijn gigantisch. Een reeks landen staat op de rand van het faillissement en als straks de rente weer gaat stijgen, worden de problemen om de schulden af te lossen groter en groter. Daarom zegt Balkenende dat hij nog zeven of acht keer een AOW-bezuiniging wil doorvoeren. Daarom hebben de monopoliebedrijven verenigd in VNO-NCW een einde gemaakt aan het gepolder in de SER.

De vakbondstop krijgt de keuze voorgelegd: of zich neerleggen bij verdere bezuinigingen of voorlopig buiten elk overleg worden gehouden. In de media wordt de strijd tegen de verhoging van de AOW-leeftijd gepresenteerd als een gepasseerd station. De opkomst bij manifestaties in Rotterdam, Eindhoven, Assen en Deventer wordt systematisch te laag weergegeven en er wordt gezegd dat slechts oudere mensen hebben geprotesteerd. En omdat de vakbondstop in hart en nieren reformistisch is, buigt de vakbondstop het hoofd. Ook dat was op de Coolingsingel al te horen: bondsbestuurders Jongerius en Van der Kolk kondigden in verschillende bewoordingen hetzelfde aan: de protesten zullen na een beslissing in het parlement worden beëindigd.

Volgende massamobilisatie voorbereiden

Zo'n 25.000 vakbondsleden en collega's demonstreerden in vier steden tegen de kabinetsplannen om de AOW-leeftijd naar 67 jaar te verhogen. Veel vakbondsleden willen verder gaan. De toespraak van FNV-voorzitster Jongerius werd constant begeleid door spreekoren die actie eisten. Maar ook bij de andere manifestaties kwam dat duidelijk naar voren. De meeste mensen die je het vroeg vonden dat nu stoppen met actievoeren, capituleren zou betekenen. De acties moeten worden voortgezet en naar de bedrijven gebracht. De collega's bij containerbedrijf APM in de Rotterdamse haven gaven al een schot voor de boeg. Boos dat de vakbondsleding geen staking had georganiseerd, bleef de ochtendploeg langer zitten na de schaft.

Havenbestuurder **Niek Stam** riep op tot een **grote actie** over **65**

vast contract heerste geen duidelijkheid. Ze zagen hun collega's met een jaarcontract stuk voor stuk in de WW verdwijnen. Vooral jongeren werden getroffen. Natuurlijk bracht dat verontwaardiging en onvrede. Eén ding werd heel duidelijk: op pulparbeid kan je geen toekomst bouwen. En misschien was er wel de wil om er iets tegen te doen, maar de organisatie ontbrak. Om in de crisis tegen je baas in te gaan, is havenbrede solidariteit vereist. Dan moet je verder kijken dan het bedrijf waar je werkt. Op één bedrijf is niet zoveel te bereiken, maar als havenwerkers gezamenlijk hun jas uittrekken, dan is alles mogelijk. Daar draagt het comité Solidaire Haven aan bij.

Hoe kunnen de havenarbeiders hun lot in eigen hand nemen?

Uiteindelijk wordt duidelijk dat alleen de havenarbeiders zélf iets aan hun situatie kunnen veranderen. Zij doen het werk in de haven, dus zij zijn de enige die een macht kunnen vormen. Dat is de eerste stap: zelf het heft in handen nemen. Dat kan niet zonder een organisatie te scheppen om de zaak gezamenlijk aan te pakken. Niet bedelen en klagen, niet hopen dat anderen het

voor je oplossen, maar zelf aan de bak.

En dat vereist ook eisen die een brede eenheid in de haven mogelijk maken. Geen eisen voor een klein eng groepsbelang, maar solidaire eisen voor alle havenarbeiders. Het probleem bij de wortel aanpakken, op kosten van de bedrijven.

Het vereist ook onafhankelijkheid: het comité mag niet afhankelijk zijn van één partij of groep, die beslissingen erdoor kan duwen. Er moet echte democratie zijn: iedereen moet voorstellen kunnen doen en er moet democratisch worden besloten. En er moet financiële onafhankelijkheid zijn. Zo kunnen de havenarbeiders van alle bedrijven weer hun lot in eigen hand nemen.

Zo kan ook de reformistische gewoonte worden bestreden, om wel strijdbare taal uit te slaan, maar uiteindelijk niets tegen de afbraakpolitiek van de havenbedrijven te ondernemen. Nu kan iedereen laten zien, of hij of zij alleen maar strijdbaar is met de mond, of ook met de daad. Het is tijd om keuzes te maken. Het comité Solidaire Haven is een goed initiatief en verdient alle steun.

Solidaire Haven: een tegenwicht voor het asociale beleid van de havenbedrijven

Het comité Solidaire Haven bestaat nu een kleine twee maanden. In de haven zijn nu twee pamfletten uitgegeven waarin de bedoelingen van het comité duidelijk zijn verwoord. Er zijn een aantal acties geweest: twee keer bij het Stadhuis, een keer bij het Havenbedrijf en een keer bij een barenmarkt. In twee grote vergaderingen zijn gezamenlijk de voornaamste besluiten genomen. Er zijn eisen geformuleerd die zich richten op eenheid onder de havenwerkers en die het verdeel en heers van de bedrijven doorkruisen. De meest actieve leden vergaderen elke week en hebben de voornaamste taken verdeeld. Zo ontstaat stap voor stap een tegenwicht voor het asociale beleid van de havenbedrijven.

Door het faillissement van de SHB en het niet verlengen van tijdelijke contracten bij Uniport, RST, ILS en Matrants, zijn sinds het begin van de crisis zo'n 800 havenarbeiders in de

WW beland. Sinds het begin van de crisis is het aantal pulpcontracten met lage lonen enorm toegenomen. Maar voor het eerst

sinds het begin van de crisis wordt er nu ook met kracht gewerkt aan eenheid onder de havenarbeiders.

Het gaat niet vanzelf

Hoe is dat zo tot stand gekomen? Veel SHB-ers hebben lang gedacht dat het vanzelf wel goed zou komen. Het besef, dat de havenbedrijven over de hele linie over willen stappen op goedkope en rechteloze inhuur, was nog niet doorgedrongen. Om rechteloze oproepkrachten te realiseren, moest eerst de SHB worden opgeruimd. De discussie of SHB-ers beter af waren met Van Gessel of met Vervat was een non-discussie. Het gaat om de politiek van de grote havenbedrijven, die bepalen hoe het werk wordt gedaan. Zoals het nu gelopen is, heeft Van Gessel het voorbereidende werk gedaan en heeft Vervat de zaak mogen afronden.

Ook bij de collega's met een

Het reformisme van de vakbondstop is gebaseerd op ontzag voor de macht van de grote monopoliebedrijven en hun regering. De vakbondstop legt zich neer bij die macht, want ijveren voor het socialisme – waar werkende mensen de dienst uitmaken – is voor haar ondenkbaar. Wat rest is het sluiten van compromissen,

waarbij de scherpste kantjes van de plannen kunnen worden verwijderd. Consequent de belangen van de werkende mensen verdedigen, is dan niet mogelijk. Voor de vakbondstop is het ook niet denkbaar om zich te baseren op de strijdwil en de mobilisatie van de werkende bevolking. Lobbyen, praten, smeken – blaffen, maar niet bijten: dat is wat er rest.

...moeten de werkers het echte vakbondswerk zelf op- pakken

Voor de werkende mensen kan het hiermee niet voorbij zijn. Zij moeten uitgaan van hun eigen kracht en massamobilisatie: zij doen het werk in Nederland, samen zijn zij onverslaanbaar. Het gaat niet alleen om de ver-

(Vervolg op pagina 4)

dagen in Den Haag – op 25 januari 2010. Veel enthousiasme bij de aanwezigen, maar dat moet wel worden georganiseerd – anders blijft het een losse flodder.

De bondsraad van FNV Bondgenoten roept op om de acties tegen de verhoging van de AOW-leeftijd met kracht door te zetten, ook met stakingen en demonstraties. Voorafgaand aan de behandeling in de Tweede Kamer moet er een 'grote actie' komen, zegt de website van Bondgenoten. Eerder riep de bondsraad van de ABVA KABO al op tot meer acties en de verwachting is, dat de bondsraad van FNV Bouw hetzelfde zal doen. De bondsraden geven daarmee een duidelijk ander signaal dan de vakbondstop. Die beperkt zich hoofdzakelijk tot gemopper en digitaal protest op internet. Komende week moeten alle FNV-bonden zich uitspreken. Reden voor alle actieve vakbondsleden om bij het bestuur aan de bel te trekken en acties voor te bereiden!

ECT-CAO: 'nee' tegen oproepkracht in eigen bedrijf

ECT wil het V-rooster invoeren voor iedereen. Dat maakt omspillen 24 maal per jaar mogelijk. Daarnaast wil het bedrijf een klokurenmatrix doorzetten. Dan maakt de volcontinutoeslag plaats voor een extra betaling,

(Vervolg van pagina 3)

hoging van de AOW-leeftijd. De regering wil nog eens 35 miljard bezuinigen: daarmee wordt alles ter discussie gesteld. Op de bedrijven gaan de reorganisaties door. Ontslagen, daling van de koopkracht en flexibilisering – dat is wat de ondernemers voor de werkende mensen in de aanbieding hebben. Als de werkers steeds meer produceren en steeds minder daarvan krijgen, dan deugt het hele maatschappelijk systeem niet. Verzet is noodzaak. De zaak kan aangepakt worden op het bedrijf en samen met de collega's uit dezelfde sector, of met collega's van hetzelfde concern in binnen- en buitenland. Op één bedrijf alleen is de kracht vaak niet sterk genoeg. Contacten over de grenzen van het eigen bedrijf heen en onderlinge solidariteit zijn noodzaak. Democratische strijdcomités op de bedrijven en in de sectoren

alleen voor gewerkte dagen in het weekend of de avond en nacht. Ook wil ECT individuele roosters en arbeidsvoorwaarden. Zo wil de ECT van zijn vas-

(Vervolg op pagina 5)

kunnen het vakbondswerk oppakken, dat de vakbondstop laat liggen. Zo kunnen de monopolieconcerns en hun regering worden aangepakt. Heb je ondersteuning nodig? **Neem contact op met de Rode Morgen!**

- De koopkracht van werkers, uitkeringstrekken en gepensioneerden omhoog – in plaats van omlaag!
- Gelijk loon voor gelijk werk voor vasten en inhuur, voor jong en oud – in plaats van verdeel en heers!
- Strijd voor het behoud van elke arbeidsplaats – in plaats van mensen dumpen in banenpools en mobiliteitscentra!
- 30-uren werkweek – in plaats van deeltijd-WW!
- Vaste banen – in plaats van tijdelijke contracten!
- Pensioen op 60 jaar pensioen – in plaats van 67!
- Sociale lasten op kosten van de grote monopolies – in plaats van sociale sloop!

(Vervolg van pagina 4 - ECT-CAO)

te havenwerkers feitelijk oproepkrachten maken. De RPS is het voorbeeld: deze ex-SHB-ers mogen iedere week afwachten of ze een dagje kunnen werken – en zo hun WW-uitkering iets aanvullen.

Concurrentie oorzaak crisis

De concurrentie tussen de grote concerns – dat veroorzaakt crises, wat weer leidt tot meer concurrentie. Maersk en Hutchison Whampoa willen hun concurrentiekracht vergroten ten koste van hun personeel en zij proberen de economische wereldcrisis te benutten om hun oude wensen te verwezenlijken. ECT wil bijvoorbeeld na twee jaarcontracten geen vast werk, maar nog een extra jaarcontract afsluiten – nog langer onzekerheid voor nieuwe collega's.

Zodra de ECT zijn plannen bekend maakte, ontstond een heftige discussie over de drastische verslechtingen. Op de CAO-vergaderingen van Bondgenoten in Rustburcht op 9 december kwamen zo'n 400 ECT-ers. Hiermee maken ze duidelijk dat de directieplannen grote beroering losmaken onder de collega's. Zo'n toekomst moet je niet willen: niet voor jezelf, niet voor de jongeren en ook niet voor de rest van de haven. De andere havenbedrijven

wachten met hun CAO-onderhandelingen tot de grootste in de haven, de ECT, verslechtingen heeft kunnen doorzetten.

Eindeloos stappenplan

Maar de ECT-ers hebben in het verleden bewezen heel goed strijd te kunnen leveren. De voorbereiding op acties moet nu op de agenda komen te staan. ECT wil belangrijke verslechtingen doorvoeren. In zijn eind'bod' dreigt de directie zelfs met ontslagen, als ze haar zin niet krijgt. ECT probeert iedereen te intimideren, die wantoestanden aanklaagt en voor verbeteringen knokt. Nu kan gezamenlijk tegen verslechtingen van pensioen- en ouderenregelingen opgekomen worden, want dat treft jong en oud. Ook kan gelijk loon voor gelijk werk worden geëist – tegen het eindeloze stappenplan voor nieuwkomers.

De komende tijd moet open en eerlijk onder elkaar worden gesproken over de eisen en de aanpak. Nogmaals bedelen en onderhandelen verzwakt de zaak. Samen de discussie in de kantine en acties voorbereiden: dat maakt de gezamenlijke kracht sterker. Dat kan ook door de samenwerking en solidariteit met collega's van andere bedrijven.